

[Industriministeren]:

ningstiden inden for en ramme på f.eks. maksimalt 60 timer om ugen. Butikkernes samlede åbningstid udvides jo ikke. Den foreslåede ændring kan forekomme beskeden og uskyldig, men realiteten er jo en ganske anden. Ændringen bryder totalt med princippet om, at den nuværende åbningsadgang tidsmæssigt er den samme bortset fra de 6 frie timer om ugen, og disse 6 timer udnyttes i øvrigt ikke overalt af detailhandlerne. Der er butikker, der lukker før kl. 14 om lørdagen, og andre lukker allerede kl. 19 om fredagen, fordi folk skal hjem for at se TV. Den nuværende lov udnyttes ikke maksimalt, og hvis man undersøger, hvorfor den ikke gør det, får man den besked, at det er, fordi behovet ikke er til stede.

Der er adskillige ulemper ved den foreslåede liberalisering, ikke alene for de ansatte og for butiksindehaverne, men også for publikum. I dag skal de handlende skilte med deres åbningstid. Det ville de også skulle gøre under en valgfri ordning, men uanset dette ville der automatisk opstå en betydelig usikkerhed blandt forbrugerne med hensyn til, hvornår den enkelte forretning har åbent.

En omlægning af den faktiske butikstid vil som fastslået i alle undersøgelser bevirke en alvorlig trivselsnedgang for de ansatte. Folketinget skal nødvendigvis tage hensyn til de mange tusinde lønmodtagere, som har deres arbejde i butikkerne. Butiksfaget ville med ét slag blive et udpræget skifteholds-fag med alle de ulemper, som følger heraf. Der er traditionelt mange kvinder beskæftiget i butiksfaget, og de vil få en langt strengere hverdag, og det vil gå ud over familielivet.

Butiksindehaverne har ofte en barsk og ubarmhjertig tilværelse og nøjes ikke med 40 timer om ugen og kender ikke noget til 11 timers hvile-bestemmelserne, endsiges til ferie. Jeg kan se, der er nogle af medlemmerne, der smiler, men det er jo ikke desto mindre en kendsgerning, og jeg må også forstå de venlige smil således, at man erkender, at det er den faktiske situation. Den enkelte detailhandler ville i øvrigt ikke have megen valgfrihed, for vedkommende ville være tvunget til at have samme åbningstid som konkurrenterne.

En liberalisering som den foreslåede vil gavne stormagasiner, discountbutikker og andre lignende butikstyper, men for mange nærbutikker vil den betyde lukning. Butiks-

døden vil blomstre, og hele det varme og levende detailhandelsmiljø, vi kender i dag, vil visne bort måske langsomt, men i hvert fald sikkert.

Forslagsstillerne tager de mindre forretninger til indtægt for forslaget. Forslagsstillerne er i konflikt med detailhandelens organisationer – og ikke bare med én, men med dem alle – og deres mange, mange tusinde medlemmer, som har en opfattelse der er modsat det, der fremstilles som en kendsgerning i forslaget.

Det fremgår ikke af beslutningsforslaget, om de 60 valgfrie timer omfatter søn- og helldage, ligesom der heller ikke gøres rede for, om forslagsstillerne tænker sig salg af øl og spiritus reguleret i aftentimerne. Der vil formentlig skulle tages hensyn til ædrueligheds- og politimæssige interesser.

I bemærkningerne nævnes, at forslaget er fremsat af forbrugerhensyn. På den baggrund er det værd at lægge mærke til, at det af to undersøgelser af forbrugerønsker fremgår, at omkring 90 pct. af de adspurgte ikke har vanskeligheder med deres indkøb på grund af lukketiden, respektive ikke har ønske om ændringer i butikernes åbningstid.

Disse undersøgelser er ikke dugfriske, men de forhold, der prægede indkøbsadfærden for nogle år siden – stor afstand mellem bopæl og arbejdsplads, mand og kvinde begge udearbejdende – er uændrede, måske endda yderligere forstærket.

Som forslagsstillerne kan forstå af mine bemærkninger, deler jeg ikke det syn på behovet for en liberalisering af lov om butikstid, som forslagsstillerne gør sig til talsmænd for.

Forslaget bliver nu formentlig henvist til videre forhandling i erhvervsudvalget, og jeg medvirker gerne til en yderligere analyse af forslagens virkninger.

**Svend Andersen (S):**

En yderligere liberalisering af lukkeloven med længere åbningstider virker vel ved første øjekast besnærende, men ved nærmere eftertanke vil der nok være noget, der taler for, at det måske ikke udelukkende vil indebære de fordele, som forslagsstillerne peger på.

Derfor er det også socialdemokratiets vurdering, at det ikke på nuværende tidspunkt